

OBRANCA KREŠŤANSKEJ VIERY V ČASE, KEĎ SA OCITLA VO SVETE VEDECKOM A RACIONÁLNOM

René Descartes
(1596-1650)

Dejiny nám ponúkajú množstvo významných osobností, ktoré sa hrdo hlásili ku kresťanskej viere.

Aj keď nám tieto pravdy historici z rozličných dôvodov, väčšinou ideologických, zapierali a často zapierajú.

Nezvykne sa hovoriť o tom, v čo verili tieto významné osobnosti, aj keď oni považovali vieru za základ svojho života.

Ďalším z plejády vynikajúcich učencov svojej doby bol René Descartes, významný francúzsky filozof, učenec a vedec. Bol známym polyhistorom- človekom, ktorý dokázal obsiahnuť všetky vedné disciplíny svojej doby a dokonale ich ovládal.

Napísal diela, venujúce sa otázkam fyziológie a biológie, bol aj autorom psychologických spisov.

Bol zakladateľom moderných vedeckých metód, učinil výnimočné objavy v matematike a optike.

Študoval v poprednom jezuitskom kolégiu La Flèche, kde sa mu dostalo vybraného vzdelania, hlavne v odbore matematiky. Ďalej študoval právo v Poitiers, ale sterilný spôsob vtedajšej výučby, konkrétne scholasticko – aristotelská filozofia ho doslova odpuzovala.

Po čase opustil školu a nastúpil na svoju individuálnu púť života.

Scholastikov a ich učenie úplne odmietol, a preto väčšinu života prežil v Holandsku, kde bol v bezpečí pred prenasledovaním rímskokatolíckou cirkvou.

Descartes bol racionalista, za zdroj poznania považoval rozum a mnohí si mysleli (..a myslia doteraz, alebo lepšie povedané si to želajú a chceli by, aby to tak bolo), že to znamená, že popiera

alebo ešte ináč:

Rozumné je predpokladať existenciu Boha, veriť v Neho a nie neveriť.

Neveriť v Boha nie je rozumné.

Descartes pochyboval o mnohom, respektíve o všetkom.

"Dubito, ergo sum. Pochybujem teda som."

"Cogito ergo sum. Myslím teda som."

No o dvoch veciach nepochyboval, ale bol si dokonale istý.

O tom, že Boh je a že on je, keďže myslí.

Na základe jeho vedeckej racionálnej metódy teda každá myšliaca bytosť sa musí svojím cogitom dopracovať k tomu, že Boh

Na to Boh určil inú cestu- cestu viery v Ježiša Krista, ktorá umožňuje človeku osobne sa stretnúť s Bohom, prijať spasenie, znovuzrodiť sa s Bohom a stať sa Jeho dieťaťom (poznámka autora).

Descartes, ktorý s veľkou nevôľou a odporom niesol oficiálne dogmatické učenie náboženstva, ktorým bol prenasledovaný, teda radšej žil v spomínanom Holandsku, kde mohol slobodne myslieť a pracovať.

Z predchádzajúcich riadkov je zrejmé, že Descartov racionalizmus neznamenal jeho rozchod s kresťanskou vierou ani v najmenšom.

Práve naopak.

Descartes tvrdil, že on **bráni kresťanskú vieru, ktorá sa ocitla vo svete skôr vedeckom a racionálnom.**

Pohľad na mesto Poities

existenciu Boha.

Ale pravda bola úplne iná, kvôli čomu boli mnohí a aj dnes sú roztrpčení.

Descartes dokazuje – svojou analytickou metódou – Božiu existenciu a nesmrteľnosť duše.

Inými slovami podľa Descarta existencia Boha je racionálna

existuje.

Jeho racionálnou vedeckou deduktívnou metódou, ktorej zakladateľom a otcom je práve on, sa každá myšliaca bytosť dopracuje k poznaniu, že Boh je.

Tu sa však cesta rozumu končí, rozum už nemá tú schopnosť, aby sprostredkoval stretnutie s Bohom.

On mal len problém s rímskokatolíckou cirkvou a jej scholasticko – aristotelovskou dogmatikou.

Descartes zostal kresťanom a bránil kresťanskú vieru a to je vedecké a racionálne.

Toto hovoril otec a zakladateľ racionalizmu v Európe.

Nie je nám známy jeho vzťah k Biblii, ale kresťanská viera, za

ochrancu ktorej sa pokladal, má základ v Biblii a je nám sprostredkovaná jedine Božím slovom.

Vieme však, že bol človekom meditácie a veril v dobrého Boha, o ktorom máme jasnú a zreteľnú ideu vo svojom vnútri.(Aj keď skôr už značne zahmlenú- no je tam,

potvrduje to Božie slovo- svetlo však dostaneme len z Božieho slova, napr. Žalm 19.8-9).

Ak niekto tvrdí, že je racionalista a nemá jasnú zreteľnú ideu Boha vo svojom vnútri, tak racionalistom podľa učenia tohto významného filozofa a vedca nemôže ani byť.

Známy je jeho výrok:

Keďže ja sám som konečným bytím, nemohol by som mať ideu nekonečnej substancie (podstaty, pozn. autora), keby mi nebola daná n e j a k o u substanciou, ktorá je naozaj nekonečná.

René Descartes,
MEDITÁCIE

Boh musel pre Descarta nevyhnutne existovať, keďže myšlienka takejto nekonečnej substancie bola neustále prítomná v jeho konečnej myšli.

Descartes vedeckou racionálnou metódou dokázal to, čo vraví Duch Svätý perom apoštola Pavla Rimanom:

„Lebo jeho, len smyslom duše pochopiteľné neviditeľnosti vidieť od stvorenia sveta po učiných veciach, totiž jeho večnú moc a jeho božstvo, aby boli bez

RENATI DESCARTES PRINCIPIA PHILOSOPHIÆ.

*Ultima Editio cum optima collata, diligenter
recognita, & mendis expurgata.*

AMSTELÆDAMI,
Apud DANIELEM ELZEVIRIUM.
ANNO MDCLXXIV.
Cum Privilegio.

Najznámejšie dielo Descartesa Principia

výhovorky.“

Rim.1.20

Ak rozum nastúpi cestu hľadania pravdy, cestu poznávania, len čo sa vymaní z pasivity a začne hľadať odpovede, dopracuje sa k jedinému výsledku: Boh existuje.

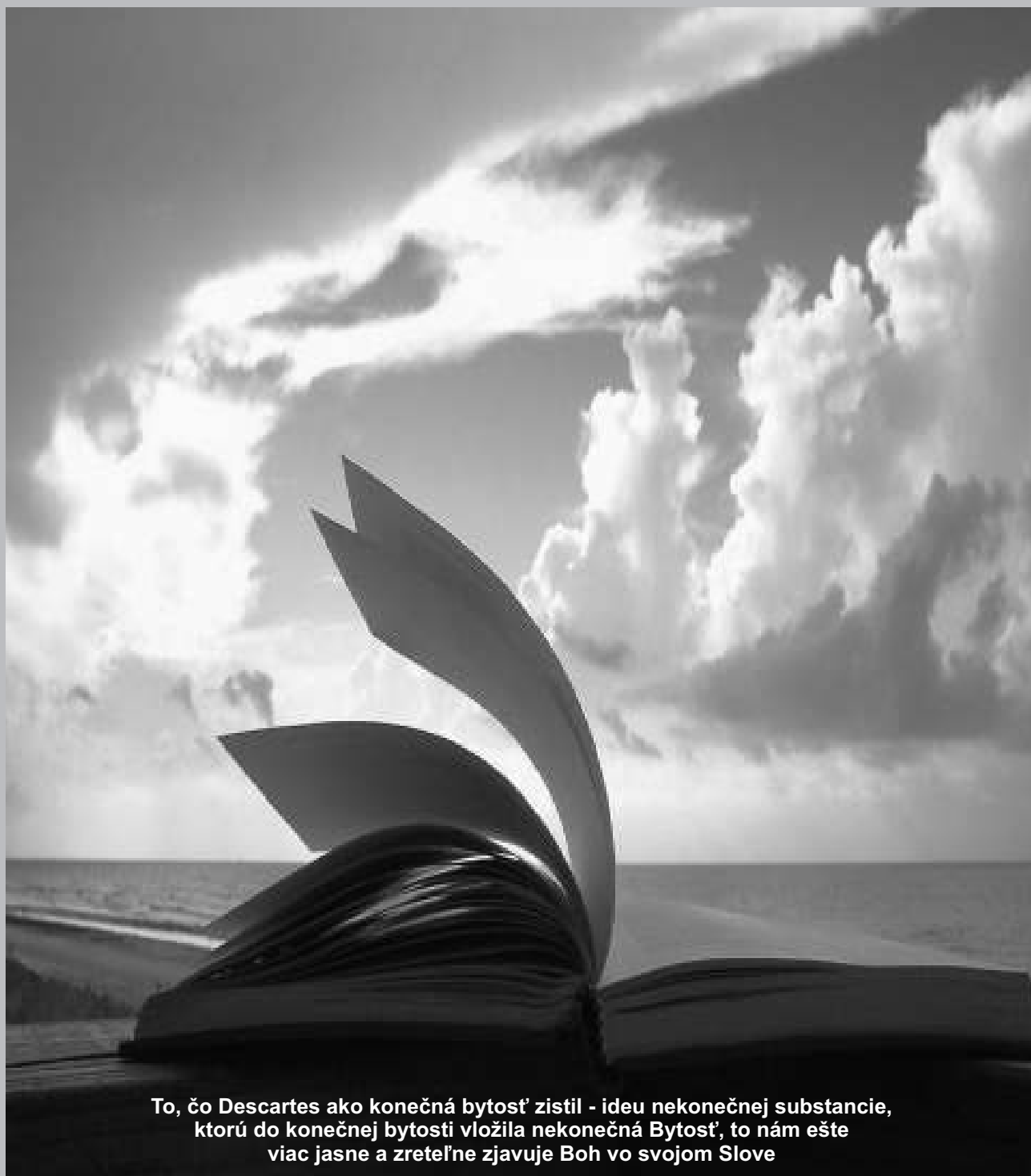
A jediná cesta k Nemu je cesta viery v Ježiša Krista.

„A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa.“

Ján 14.6

„Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude.“

Ján 11.25

To, čo Descartes ako konečná bytosť zistil - ideu nekonečnej substancie, ktorú do konečnej bytosti vložila nekonečná Bytosť, to nám ešte viac jasne a zreteľne zjavuje Boh vo svojom Slove

„A nikto, kto žije a verí vo mňa, nezomrie na veky; či veríš tomu?“

Ján 11.26

A ty veríš? Ak nie, začni dnes, oslov Ho a v modlitbe Ho pozvi do svojho života, umožni Mu, aby ťa priviedol k Bohu a Otcovi, aby si mohol žiť večne.

Vidíš, smelo môžeme povedať, že skutočná vedecká učená myseľ nikdy nebude pochybovať o existencii Boha.

Vedci, filozofovia, výnimočné osobnosti dejín ľudstva verili v Boha a ďakovali Bohu za úspechy, ktoré v živote dosiahli.

V pokore sa skláňali pre Najvyšším Stvoriteľom a láskavým milujúcim Otcom, ktorý stvoril všetky veci

viditeľné i neviditeľné a pred Jeho slávnym Spasiteľom -Ježišom Kristom.

Racionalista Descartes vôbec nemal problémy s kresťanskou vierou lebo sám seba považoval za jej obrancu vo svete racionálnom a vedeckom.

Mikuláš Gócze